



ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthótyovej, PhD., v právnej veci žalobcu: **O. B., K.**, právne zastúpený Mgr. M. G., advokátom, AK so sídlom v B. proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra SR, Úrad hraničnej a cudzineckej polície, Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície**, Hrobáková 44, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. UHCP-RHCP-BA-HCP-R-3-4/2010 zo dňa 2. marca 2010, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 132/2010-40 zo dňa 14. júna 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/132/2010-40 zo dňa 14. júna 2011 **m e n í** tak, že žalobu **z a m i e t a**.

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k.3S/132/2010-40 zo dňa 14. júna 2011 zrušil rozhodnutie žalovaného č. UHCP-RHCP-BA-HCP-R-3-4/2010 zo dňa 2. marca 2010 a rozhodnutie Oddelenia cudzineckej polície PZ Bratislava, Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Bratislava, Úradu hraničnej a cudzineckej polície MV SR, Hrobáková 44, Bratislava č. UHCP-5623-15/RHCP-BA-OCP-Ž-2009/SUT zo dňa 23. novembra 2009 podľa § 250j ods. 2 písm. e/ OSP a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 388 20 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu.

V odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že úlohou súdu v prejednávanej veci bolo preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu, ktorými bola zamietnutá žiadosť žalobcu o obnovenie povolenia na prechodný pobyt podľa § 19 zákona č. 48/2002 Z.z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákon č. 48/2002 Z.z.“) na účel podnikania. Oba správne orgány vo svojich rozhodnutiach uviedli dôvody, prečo žalobcovi nebolo vydané povolenie na prechodný pobyt za účelom podnikania, že žalobca nespĺňa povinnosť § 27 ods. 6 zákona č. 48/2002 Z.z. a to, že žalobca v zdaňovacom období 2008 nedisponoval čiastkou 2 222,28 Eur.

Krajský súd v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že obnovenie povolenia na prechodný pobyt je upravené v § 27 zákona č. 48/2002 Z.z.. K žiadosti o obnovenie povolenia na prechodný pobyt na účel podnikania je cudzinec povinný priložiť aj potvrdenie o tom, že má uhradené daňové a colné záväzky, poisťné na zdravotné poisťenie, poisťné na sociálne poisťenie a príspevky na starobné, dôchodkové sporenie; to neplatí ak ide o cudzinca s dlhodobým pobytom. Cudzinec je povinný k žiadosti o obnovenie povolenia na prechodný pobyt na účel podnikania preukázať, že je schopný zo zdaneného príjmu z tohto podnikania užiť si seba, prípadne svoju rodinu; to neplatí ak ide o cudzinca s dlhodobým pobytom (§ 27 ods. 6).

Krajský súd uviedol, že podľa § 27 ods. 5 prvá veta zákona č. 48/2002 Z.z., na rozhodovanie o žiadosti o obnovenie povolenia na prechodný pobyt platia primerane

ustanovenia § 25 a § 26, ak nie je ustanovené inak. Z uvedeného vyplýva, že ustanovenia § 25 a § 26 sú vo vzťahu k ustanoveniu § 27 všeobecnými ustanoveniami, pričom ustanovenie § 27 má špeciálny charakter. Preto sa v tomto prípade použije zásada *lex specialis derogat legi generali* (špeciálny zákon alebo ustanovenie ruší všeobecný zákon alebo ustanovenie). Vychádzajúc z uvedeného nemožno od cudzinca, ktorý žiada o obnovenie povolenia na prechodný pobyt za účelom podnikania, žiadať splnenie podmienky k preukázaniu finančného zabezpečenia najmenej vo výške dvanásťnásobku minimálnej mzdy na každý mesiac pobytu, nakoľko pri obnovení povolenia na prechodný pobyt je osobitne upravená podmienka preukázania finančného zabezpečenia – cudzinec musí preukázať, že je schopný zo zdaneného príjmu z podnikania užiť sa, prípadne svoju rodinu (s výnimkou cudzinca s dlhodobým pobytom) - § 27 ods.6 zákona č. 48/2002 Z.z.. Nakoľko správny orgán žiadal v konaní o obnovení povolenia na prechodný pobyt od žalobcu preukázanie finančného zabezpečenia vo výške dvanásťnásobku minimálnej mzdy, pochybil a nekonal v súlade s § 27 ods.6 zákona č. 48/2002 Z.z..

Podľa názoru krajského súdu žalovaný si v ďalšom konaní primárne vyrieši otázku, či žalobca je schopný zo zdaneného príjmu z podnikania užiť sa prípadne svoju rodinu. Touto otázkou sa žalovaný ani prvostupňový správny orgán vôbec nezaoberal.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný včas odvolanie a žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný má za to, že v konaní o žiadosti o obnovenie povolenia na prechodný pobyt na území SR za účelom podnikania cudzinca – žalobcu v žiadnom prípade prvostupňový správny orgán a ani odvolací orgán nežiadali preukázanie finančného zabezpečenia pobytu, ale preukázanie skutočnosti, že je schopný zo zdaneného príjmu z podnikania užiť sa, prípadne svoju rodinu. Správny orgán posudzuje splnenie § 27 ods. 6 zákona č. 48/2002 Z.z. za zdaňovacie obdobie, ktoré je podľa zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov 12 mesiacov. Účastník konania mal preukázať zdanený príjem vo výške životného minima podľa zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime na celé zdaňovacie obdobie, čo predstavuje sumu 12 x 185,19 Eur, čo je 2 222,28 Eur. Správny orgán nežiadal od cudzinca dvanásťnásobok minimálnej mzdy na každý mesiac pobytu ako uviedol krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku, ale preukázanie skutočnosti, že je schopný užiť sa, prípadne svoju rodinu zo zdaneného príjmu a to vo výške životného minima a nie vo výške minimálnej mzdy.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 a § 214 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods.1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk , a dospel jednomyselne k záveru, že odvolanie je dôvodné. Rozsudok krajského súdu zmenil a žalobu zamietol podľa § 250ja ods. 3, § 220 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 1. februára 2012 (§ 156 ods.1 a 3 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za správne orgány sa považujú orgány štátnej správy, orgány územnej samosprávy, ako aj orgány záujmovej samosprávy a ďalšie právnické osoby, ako aj fyzické osoby, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ods. 2). Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť (ods. 3). Pre súd je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia správneho orgánu (§ 250i ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku).

Za dôkazy nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia v intenciách ustanovenia § 250i ods. 1 OSP treba považovať také dôkazy, ktoré vedú k zisteniu, či skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania rozhodnutia správneho orgánu, bol pre rozhodnutie správneho orgánu postačujúci.

Správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej veci sa v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúmaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis.

Podľa § 250i ods.3 OSP pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Ako bolo zistené z celého priebehu konania ako i z celého spisového materiálu, žalovaný Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Úrad hraničnej a cudzineckej polície, Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície rozhodnutím Č.p.: UHCP-RHCP-BA-HCP-R-3-3/2010 zo dňa 2. marca 2010 potvrdil odvolaním napadnuté rozhodnutie Oddelenia cudzineckej polície PZ Bratislava č.p.: UHCP-5623-15/RHCP-BA-OCP-Ž-2009 zo dňa 23. novembra 2009 podľa § 59 ods. 2 zákona o správnom konaní a odvolanie žalobcu zamietol. Rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu č.p.: UHCP-5623-15/RHCP-BA-OCP-Ž-209 zo dňa 23. novembra 2009 bola žalobcovi zamietnutá žiadosť o obnovenie povolenia na prechodný pobyt na území Slovenskej republiky na účel podnikania podľa § 26 ods. 2 písm. g/ zákona č. 48/2002 Z.z..

Z obsahu odôvodnenia žalovaného vyplýva, že prvostupňový správny orgán pri svojom rozhodovaní vychádzal z dostatočne zisteného skutočného stavu veci a zabezpečil si dostatočné podklady pre rozhodnutie. Zo zisteného spisového materiálu a z vykonaného dokazovania je nesporné, že podklady zaobstarané prvostupňovým správnym orgánom vedú k presvedčivosti rozhodnutia. V spisovom materiáli sú ako podklady pre rozhodnutie založené listinné dôkazy, preskúmaním ktorých dospel odvolací orgán k názoru, že zamietnutie žiadosti účastníka konania o obnovenie povolenia na prechodný pobyt na účel podnikania je dôvodné a skutočnosti zistené úradnou činnosťou prvostupňového orgánu považuje odvolací orgán za nepochybné.

Odvolací orgán preverením všetkých známych skutočností zistil, že prvostupňový správny orgán dňa 4. novembra 2009 požiadal Daňový úrad Bratislava VI o vyčíslenie výšky dosiahnutých výnosov, nákladov, základu dane a dane za zdaňovacie obdobie roku 2008 za predmetný podnikateľský subjekt. Daňový úrad Bratislava VI zaslal na správny orgán potvrdenie, v ktorom sa uvádza, že daňový subjekt B. O. dosiahol za zdaňovacie obdobie roku 2008 čistý príjem vo výške 807, 38 Eur (24 323,- Sk).

Ako uviedol žalovaný, účastník konania si nesplnil povinnosť v zmysle § 27 ods. 6 zákona č. 48/2002 Z.z..

Preverením vecnej správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia odvolací orgán zistil, že účastník konania nie je schopný zo zdaneného príjmu z tohto podnikania užiť seba, prípadne svoju rodinu, pretože správny orgán posudzuje splnenie § 27 ods. 6 zákona č. 48/2002 Z.z.. za zdaňovacie obdobie, ktoré je podľa zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov 12 mesiacov. Účastník konania mal preukázať zdanený príjem vo výške životného minima podľa zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime na celé zdaňovacie obdobie, čo predstavuje sumu 12 x 185,19 Eur, čo je 2 222,28 Eur.

Podľa § 19 zákona č. 48/2002 Z.z. povolenie na prechodný pobyt na účel podnikania môže policajný útvar udeliť cudzincovi na základe oprávnenia na podnikanie vydaného podľa osobitného predpisu.

Podľa § 26 ods. 2 písm. g/ zákona č. 48/2002 Z.z. policajný útvar žiadosť o udelenie povolenia na prechodný pobyt zamietne, ak cudzinec nespĺňa podmienky na udelenie povolenia na prechodný pobyt.

Podľa § 27 ods. 6 zákona č. 48/2002 Z.z. cudzinec je povinný k žiadosti o obnovenie povolenia na prechodný pobyt na účel podnikania preukázať, že je schopný zo zdaneného príjmu z tohto podnikania užiť seba, prípadne svoju rodinu; to neplatí ak ide o cudzinca s dlhodobým pobytom.

Odvolací súd zastáva názor, že v odvolacom konaní boli medzi účastníkmi konania sporné tie isté otázky ako v prvostupňovom súdnom konaní a v konaní pred správnymi

orgánmi. O správnosti skutkových zistení správnych orgánov nemal odvolací súd pochybnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa nestotožnil s odôvodnením rozsudku krajského súdu a to pokiaľ sa jedná o právne posúdenie vecí.

Spornou bola otázka, či správne orgány pri vydávaní rozhodnutí postupovali v súlade s platnou právnou úpravou zákona č. 48/2002 Z.z. pokiaľ sa jedná o posúdenie splnenia podmienky vyplývajúcej z § 27 ods. 6 zákona, teda či účastník konania je schopný zo zdaneného príjmu v zmysle zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmu, z tohto podnikania užiť seba, prípadne svoju rodinu, pričom suma zo zdaneného príjmu musí dosahovať najmenej výšku životného minima podľa zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime, ktorá predstavuje čiastku 185,19 Eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že správny orgán posudzuje splnenie podmienky § 27 ods. 6 zákona č. 48/2002 Z.z. za zdaňovacie obdobie, ktoré je podľa zákona o daniach 12 mesiacov. Účastník konania mal preukázať zdanený príjem vo výške 12 x 185,19 Eur, čo predstavuje sumu 2 222,28 Eur. Uvedenú povinnosť nespĺnil, pretože ako vyplynulo z potvrdenia Daňového úradu Bratislava VI, daňový subjekt – žalobca dosiahol za zdaňovacie obdobie roku 2008 čistý príjem vo výške 807,38 Eur (24 323,-Sk).

Podľa názoru odvolacieho súdu účastník konania nespĺnil podmienku na obnovenie povolenia na prechodný pobyt.

Vychádzajúc z uvedeného, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil rozsudok krajského súdu postupom podľa ustanovenia § 220 Občianskeho súdneho poriadku s poukazom na ustanovenie § 246c ods. 1 v spojení s ustanovením § 250ja ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1, § 250l ods. 2 OSP tak, že žalobcovi nepriznal ich náhradu, pretože nebol v tomto konaní úspešný a žalovanému preto, že mu žiadne nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 1. februára 2012

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková